

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
נ"א ב ³	בנ"א	בנאותו אורו	משנה: ואין מברכין על הנר עד שיאותו לאורו. הלכה: אין מברכין על הנר עד שיאותו לאורו, דהיינו שיהיה סמוך לו בכדי שיוכל להכיר בין מטבע מדינה זו למטבע של מדינה אחרת. ונוהגים להסתכל בכפות הידים ובציפורניים.
נ"ב א ¹	בנ"ב	ביבנה נבדיל	אמר ר' יהודה על מה נחלקו ב"ש וב"ה, על המאור ועל הבשמים, ב"ש אומרים נר ואח"כ בשמים, וב"ה אומרים בשמים ואח"כ נר. אמר ר' יוחנן נהגו העם כב"ה ואלביא דר' יהודה. הלכה: במוצ"ש מבדילים בסדר יבנ"ה: יין, בשמים, נר, הבדלה.
נ"ג א ¹	בנ"ג	בנר גוי	ת"ר: נוכרי שהדליק מישראל וישראל מנוכרי - מברכין עליו, נוכרי מנוכרי - אין מברכין עליו. הלכה: גוי שהדליק במוצ"ש מישראל או ישראל מגוי - מברכין עליו, אבל גוי מגוי - אין מברכין עליו, גזרה משום גוי ראשון ועמוד ראשון, ובדיעבד יצא ידי חובתו.
נ"ד א ¹	בנ"ד	בניסי ד'	משנה: הרואה מקום שנעשו בו ניסים לישראל אומר: "ברוך שעשה ניסים לאבותינו במקום הזה". הלכה: הרואה מעברות הים בים סוף, או בירדן - מברך: "שעשה ניסים לאבותינו במקום הזה", אבל על נס לקצת שבטים - אין מברכין.
נ"ה ב ²	בנ"ה	בנראה החלום	אמר רבי יוחנן: הרואה חלום ונפשו עגומה, ילך ויטיבנו בפני שלושה, ולימא להו: חלמא טבא חזאי, ולימרו ליה: טבא הוא וטבא ליהוי וכו'. הלכה: יקדים לבוא בשחרית בפני שלושה, ויטיב החלום ואפילו בשבת.
נ"ו א ²	בנ"ו	בנך ובנותיך נתונים לעם אחר	בר הדיא מפשר חלמא הוה. אביי ורבא חזו חלמא, אמרו ליה: אקרין בחלום: "בניך ובנותיך נתונים לעם אחר", לאביי אמר - בניך ובנותיך נפישין, לרבא אמר - דביתהו שכיבא, ואתו בניה ובנתיה לידי איתתא אחריתי. וכל החלומות הולכים אחר הפה.
נ"ז ב ³	בנ"ז	בנזרקה ניזרקה עבודה זרה	ת"ר: מקום שנעקרה ע"ז אומר: "ברוך שעקר ע"ז מארצנו, וכשם שנעקרה ממקום זה, כן תעקר מכל מקומות ישראל, והשב לב עובדיהם לעובדך". הלכה: הרואה שנעקרה ע"ז בארץ ישראל אומר כנ"ל.
נ"ח א ²	בנ"ח	בנראים חכמים	ת"ר: הרואה חכמי ישראל אומר: "ברוך שחלק מחכמתו ליראיו". חכמי אומות העולם: "ברוך שנתן מחכמתו לבשר ודם". הלכה: הרואה חכמי ישראל או חכמי אומות העולם אחת לשלושים יום, מברך הברכה הראויה להם.
נ"ט ב ³	בנ"ט	בנראה טובו	תנן: על בשורות טובות אומר "ברוך הטוב והמיטיב". הלכה: על שמועות טובות מברך שהחיינו, ואם הן טובות לו ולאחרים - מברך "הטוב והמיטיב". אם ירדו גשמים שהיו צריכים להם: אם אין לו שדה - מברך "מודים אנחנו לך...", ואם יש לו שדה - מברך "שהחיינו".
ס' א ³	ב"ס	בסכנה	ת"ר: הנכנס לבית מרחץ (שהוסק מתחתיו) אומר: "יהי רצון שתצילני מזה", וכשיוצא אומר: "מודה אני שהצלתני מן האור". הלכה: כל הנכנס למקום סכנה, כגון: בית המרחץ (בימיהם) או מקום הקזת דם, יתפלל בכניסתו שיצילהו, וביציאתו יודה שניצל.